

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 276/06

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. augusta 2006 predbežne prerokoval sťažnosť M. L., M., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6, čl. 13 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Michalovce v konaniach vedených pod sp. zn. 12 C 1657/99 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 12 C 382/97 a 12 C 692/98) a 9 E 79/04 a postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6 CoE 65/05 a takto

rozhodol:

Sťažnosť M. L. odmieta z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. decembra 2005 doručená sťažnosť M. L., M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta, že postupom Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 12 C 1657/99 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 12 C 382/97 a 12 C 692/98) a 9 E 79/04, ako aj postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 CoE 65/05 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6, čl. 13 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti požaduje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo M. L. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd – Právo na spravodlivý súd čl. 6, Zákaz zneužívania práv čl. 17 a Právo na účinný prostriedok nápravy čl. 13 postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 382/97, 12 C 692/98, 12 C 1657/99 a 9 E 79/04 v spojení 6 CoE 65/05 porušené bolo.

Okresný súd Michalovce zaväzuje zaplatiť 1695,-USD so 17,6%-ným úrokom z omeškania od 30. 5. 1997 až do zaplatenie M. L. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohoto nálezu.

M. L. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 000,- Sk, ktoré je Okresný súd Michalovce povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohoto nálezu.“

Sťažovateľ zároveň uviedol, že *„jeho finančná situácia mu neumožňuje zaplatiť advokáta“.*

II.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Dôvodom, pre ktorý môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní, je aj zjavná neopodstatnenosť sťažnosti.

V súlade s uvedeným ústavný súd posudzoval v rámci predbežného prerokovania možnosť porušenia označeného základného práva sťažovateľa a ním uvedenými súdmi.

V súvislosti s namietaným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6, čl. 13 a čl. 17 dohovoru okresným súdom v konaniach vedených pod sp. zn. 12 C 1657/99 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 12 C 382/97 a 12 C 692/98) a 9 E 79/04 a krajským súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 6 CoE 65/05 dospel k záveru, že jeho sťažnosť je zjavne neopodstatnená.

Pri svojom rozhodnutí ústavný súd vychádzal z nasledovných skutočností:

a) V konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 12 C 1657/99 sa sťažovateľ domáhal na žalovanom zaplataenia peňažnej sumy s príslušenstvom z dôvodu náhrady za stravné voči bývalému zamestnávateľovi. O žalobe sťažovateľa okresný súd 24. júna 2003 rozsudkom sp. zn. 12 C 1657/99-29 rozhodol tak, že žalobe sťažovateľa vyhovel. Rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť 21. júla 2003.

b) Predmetom konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 9 E 79/04 bol návrh sťažovateľa na súdny výkon rozhodnutia. Okresný súd 15. decembra 2004 uznesením sp. zn. 9 E 79/04 zastavil konanie, voči ktorému sa sťažovateľ odvolal. Krajský súd 20. septembra 2005 uznesením 6 CoE 65/05 potvrdil napadnuté uznesenie okresného súdu, čím sa stali rozhodnutia okresného súdu aj krajského súdu právoplatné.

Podľa svojej ustálenej judikatúry (III. ÚS 116/01, I. ÚS 116/02, IV. ÚS 61/02, II. ÚS 29/03) ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v čase, keď toto porušenie trvalo. Ak preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistí, že tie konania, v ktorých sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa ústavy a práv podľa dohovoru, boli právoplatne skončené ešte pred podaním jeho sťažnosti ústavnému súdu, takúto sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú.

Pretože ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je zjavne neopodstatnená, po jej predbežnom prerokovaní ju z toho dôvodu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde sa k tomuto rozhodnutiu pripája odlišné stanovisko sudcu Juraja Babjaka.